

Sygn. akt V Gz 11/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Znak

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2018 roku w Częstochowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. T.

o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

na skutek zażalenia wnioskodawcy M. T.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 13 grudnia 2017r.

sygn. akt VIII GU 54/17

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział VIII Gospodarczy w C. w sprawie VIII GU 54/17 oddalił wniosek M. T. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W części motywacyjnej Sąd Rejonowy wskazał, iż z załączonego do akt oświadczenia majątkowego wynikało, że dłużnik nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata, co jednak nie przesądza, że wniosek dłużnika o ustanowienie pełnomocnika z urzędu zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy wskazał, że dłużnik w postępowaniu o ogłoszenie upadłości działał bez profesjonalnego pełnomocnika, złożył skutecznie wniosek o ogłoszenie upadłości i zabezpieczenie poprzez wstrzymanie czynności egzekucyjnych, a nadto stosował się do wszelkich zarządzeń Sądu, w tym przedłożył obszerną dokumentację. Ponadto, jako były przedsiębiorca winien mieć świadomość przepisów (w tym ustawy Prawo upadłościowe) dotyczących prowadzenia przedsiębiorstwa, a także obowiązków ciążących na nim z tego tytułu. Zaś potrzeba udziału pełnomocnika z urzędu może wynikać z różnych przyczyn, w tym skomplikowanego charakteru sprawy (pod względem faktycznym lub prawnym) lub nieporadności strony. Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie, nie zachodzi żadna ze wskazanych przyczyn. Dłużnik ma świadomość ciążących na nim obowiązków, potrafi konstruować i składać pisma i wnioski (wniosek o ogłoszenie upadłości, o zabezpieczenie, zażalenie), które są poprawne pod względem formalnym i wymagają merytorycznego rozpatrzenia.

Od powyższego postanowienia zażalenie złożył wnioskodawca zarzucając błędne ustalenie przez Sąd Rejonowy, że przy prawidłowym sporządzeniu odwołania od postanowienie Sądu Rejonowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości konsumenckiej nie jest mu potrzebna pomoc profesjonalisty w sytuacji, gdy przepisy powołane przez Sąd Rejonowy w orzeczeniu są dla niego niezrozumiałe. Ponadto dłużnik wskazał, iż prowadzenie przez niego działalności gospodarczej sprowadzało się do wykonywania powierzonych przez pracodawcę obowiązków, wystawienia faktury oraz zapłaceniu podatków i składek ZUS, które wyliczało mu biuro rachunkowe i nie rodziło potrzeby znajomości przepisów prawa, w tym ustawy – Prawo upadłościowe.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie postanowienia i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.p.c. osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Ponadto Sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny (art. 117 § 5 k.p.c.)

Potrzeba udziału w sprawie profesjonalnego pełnomocnika może wynikać z faktu, iż dana osoba nie tylko nie jest w stanie bez uszczerbku koniecznego dla siebie i rodziny ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy, ale przede wszystkim potrzeba udziału profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu jest podyktowana: 1) nieporadnością strony, 2) złożonym pod względem faktycznym i prawnym charakterem sprawy czy też 3) faktyczną niezdolnością strony do samodzielnego działania w sprawie (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 sierpnia 2015 r., III APa 6/15, LEX nr 1798674).

Zdaniem Sądu Okręgowego, słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że udział fachowego pełnomocnika w sprawie po stronie dłużnika jest zbędny. Zaś okoliczności przedmiotowej sprawy nie przemawiają za koniecznością zapewnienia dłużnikowi dodatkowej pomocy prawnej w toczącym się postępowaniu. Z akt niniejszej sprawy wynikało, że dłużnik samodzielnie sporządził wniosek o ogłoszenie upadłości, o zabezpieczenie oraz zażalenie, które są poprawne pod względem formalnym. Z powyższego wynikało, że dłużnik posiada wiedzę w przedmiocie regulacji Prawa upadłościowego i potrafi samodzielnie sformułować prawidłowe wnioski służące obronie jego praw. Zatem względem na zawilość postępowania nie uzasadnia potrzeby ustanowienia dla pozwanej pełnomocnika z urzędu. Podkreślenia również wymagało, że należyta staranność dłużnika określana przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej przez niego działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 marca 2006r. , sygn .akt: I ACa 1018/05, LEX nr 186161). Zatem obecne stanowisko dłużnika, że prowadząc działalność gospodarczą nie miał świadomości przepisów dotyczący przedsiębiorcy, nie może zostać uwzględnione albowiem prowadzenie przez niego takiej działalności bez względu na jej charakter i rozmiar nakładało na dłużnika obowiązek znajomości przepisów prawa, w tym przepisów prawa upadłościowego.

Wobec powyższego zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.